

Citováno z knihy:

František Melichar: Monografie města Unhoště, vydáno v Praze 1888.

R. 1656. jednalo se o stavbu silnice k Rakovníku a nepochybně že směr její měl Unhošť minouti, z čehož by pro obecní pokladnu bylo pošlo zkrácení. Aby se tak nestalo, podala městská rada k císaři žádost, aby ta silnice zase přes Unhošť obnovena byla a odůvodňovali tuto svou pokornou žádost tím, že ve dlouholetých tureckých a posud pozůstávajících francouzských vojnách při zhusta je trefujících marších k nějakému vzniku přijíti nemohli; nebo jestli jedním rokem něco se vyzdvihlo (vykonalo), to druhým rokem, jestli ne dříve, zase zkrze nešťastný oheň k strávení přišlo, tak že by od padesáti let do třiceti ohňů se počítati mohlo; dále pak neúrodou, suchem, a krupobitím velice navštívení byli, že nelze jazyk lidský vypověděti a péro nejzkušenějšího písaře vypsati. A tak prý z nadepsané chudoby nemohli král. povinná praestanda (daně) platiti a museli pro rest několika tisíců velké personalní exekucí a pivovaru na sedm čtvrtí léta sequestrýrování trpěti a 18% dávati a nemajíce zkrze město silnice, všech živností městských že prázdní jsou a špatné odbyty na pivo že mají, naříkali. Připomínali dále, že cís. Ferdinandem III. propůjčena jim byla milost, aby silnice zase zkrze Unhošť vedena byla, že ale pro interim (zatím) jinší cestou vzata byla. Proto žádali, aby jim starý akcizordnung pro uvarování fortelův milostivě byl obnoven a povoleno mýto na Rakovnickou silnici přeložit, čehož také dosáhli zkrze zemského advokáta Ondř. Bajera, jemuž za to 201 zl. zaplatili.

Roku 1657 vyměnila obec pole za jiné s Janem Šrámkem, aby na něm při silnici Rakovnické mejtnice postavena býti mohla. Roku 1669 měla obec zaplatiti panu hraběti ze Žďáru 500 zlatých. Zdá se, že mu chtěla buď za úroky nebo za jistinu postoupiti clo z mýt; alespoň proto často posel do Kladna posýlán býval. Došlo-li k tomu, nevím. Ale v únoru dne 12. přijato bylo posledně cla ze silnice 36 kr. a domácího cla 30 kr. v dubnu téhož roku byla chalupa „Na celné“ sbořena. Z toho soudím, že clo ze silnice i domácí toho roku pronajato bylo. Panu hraběti asi sotva; neboť týž vymohl si zmíněného roku od nejvyššího zemského úřadu exekuční list na zabavení majetku městečka Unhošť. Tento list jest tak zajímavý, že neváhám jej tuto v celém jeho obsahu položit.

Vysoce důstojnému knížeti a panu arcibiskupu, důstojným a velebným biskupům, prelátům, opatům a proboštům, osvěceným knížatům, vysoce urozeným hrabatům pánům urozeným a statečným rytířům, urozeným vladykám, též slovutným Pražanům, moudrým a opatrným horníkům i jiným J. M. K a panským městům a tak všem pánům obyvatelům ze všech čtyř stavův království tohoto českého, jimž tento list ukázán nebo dodán bude. František Leopold Raczin z Raczina a na Hluboši J. M. C. slavných soudův dvorského a komorního rada a místopurkrabě Pražský V.M. službu svou a vám všechno dobré vzkazují a na vědomí dávám: Že jest pan František Adam Eusebius hrabě ze Žďáru žaloval právně před soudem J. M. C. a Král. nejv. purkrab. Pražským na purkmistra, konšele, starší obecní i celou obec městyse Unhoště vině je z jednoho sta kop míš. summy jistiné, k tomu z úroků, od datum zapsání, to jest soboty dne sv. Jiří letha 1622 na též summě, vzešlých a dáleji až do zaplacení jdoucích, též škod a nákladův, jakož žaloba v registřích II. červených žalobních pod lit. X. 19. plněji svědčí. Vedle kteréžto žaloby dáno jest původu proti obžalovaným za právo tak, aby libellírovanou summu i s úroky na ní vzešlými a zadržalými vedle nynějšího valoru (měny) mince dali a zaplatili ode dnešního dne ve dvou nedělích pořad sběhlých. Ale zpravuje mne nadoznámený p. Frant. Adam Eusebius hrabě ze Žďáru, že týž purkmistr, konšel starší obecní i na místě celé obce městyse Unhoště takové vynešené vejpovědi až posavad zadosti činiti zanedbávají mě za to žádajíce, aby jemu proti nim pro nedosti činění vejpovědi od úřadu list zatýkáci vydán byl. Kteréžto žádosti jeho odepřiti nemoha, k tomu jsem povolil a to na tento způsob. Kdebykoliv nadoznámený pan Frant. Adam Eusebius hrabě ze Žďáru je - purkmistra, konšele, starší obecní i všecku obec dotčeného městyse Unhoště buď na zámcích,

tvrzích. městech, městečkách. vesnicích aneb kdekoliv jinde, buďto na král. Arcibiskupských, biskupských neb jiných duchovních a neb na kterýchkoliv z nadepsaných J.Msti. knížat, hrabat pánův, rytířstva. Panstvích, statcích na gruntech též Pražanův neb jiných horních J.M. král. a panských městech, městečkách a zboží jejich na cestě, stezce a voze, koni, pěšky a tak kdekoliv jinde (krom kostela) nalezl, zastihl neb doptal, a neb ten, kdožby od něho tímto listem k V. M. a vám poslán byl a toho požádal, abyste je zatknouti ráčili a zatkli. Že to učiniti ráčíte a máte je ihned před zatýkacím slibem, ctí a věrou zavázati, aby oni od datum tohoto ve dvou nedělích pořád sběhlých v moc nejv. Purkrabě Pražského na hrad Pražský se postavili a odtud neodcházeli, leč by rukou dáním propuštění byli. Pakli byste se tak jakž obnov. z.z. vyměřuje zachovati a listu tohoto přijíti neráčili, nechtěli, tedy nadjmenovaný pan Frant. Adam Eusebius hrabě ze Žďáru k takovému každému o to všechno, oč tu činiti jest, podle práva bude moci hleděti. Pokud však na to co dáno a odvedeno jest, to se dostatečně provede a prokáže, toho pan Frant. Adam Eusebius hrabě ze Žďáru užiti nežádá. Dán na Hradě Pražském pod mou pečeti 7. Junii A. 1669.

Pečeť

František Leopold Raczin z Raczina,

J. M. C. sl. soudů dvorského a komorního radda, místopurkrabě Pražský.

Pozn.: Dluh zaplacen panu hraběti v květnu r. 1671.